

Στεφανίδης. Τί γελᾶτε ; αὐτὸ εἶνε τὸ σπουδαιότερον.

Ἔτερος βουλευτής. Νὰ γίνῃ πολὺ μεγάλο. . .

Ἴσως διὰ τὴν χωρὴν καὶ βουλευτικὰς συνεδριάσεις.

Ὁ κ. **Α. Πετιμεζᾶς** παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ζητήσῃ πίστωσιν διὰ τὴν οἰκοδομήσῃ βουλευτήριον· αὐτὸ κατήντησε νεκροπομπεῖον· ἄς κάμῃ ἐν παράπτωμα ὅπως ἤμεθα προτιότερα.

Εἰς βουλευτής. Καὶ αὐτὸ ποῦ εἴμεθα τώρα νὰ γίνῃ φρενοκομεῖον . . .

Ἄλλ' ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι τότε θὰ ματαιωθῇ ἡ αἴτησις τοῦ κ. Πετιμεζᾶ περὶ ἐξευρέσεως ἄλλου μέρους διὰ τὴν συνεδριάζωσιν οἱ κ. βουλευταί. . . .

Κουτρούλης.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀῦριον συμπληροῦται πεντηκονταετηρίς ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Μεγάλου Κοραΐ. Τίς ἐνθυμεῖται τοιαῦτα πράγματα ; Περισσότερον ἐνθυμούμεθα ὅτι συνεπληρώθη ἔτος ἀπὸ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναρρήσεως τοῦ Μεγάλου Τρικούπη ! Ἄλλ' ἡ καλὴ Ἔστια, τὸ κανακάρικο περιοδικὸν τῆς πρωτευούσης, θὰ μᾶς ὑπενθυμίσῃ τὴν Κυριακὴν μετ' εὐλαθείας τὴν πεντηκονταετηρίδα αὐτὴν, ἐκδιδομένη πλήρης ἀποσπασμάτων, ἀποφθεγμάτων, γνωμῶν τοῦ μοναδικοῦ ἥρωος τῆς πνευματικῆς ἀναγεννήσεως. Πιστεύομεν ὅτι τὸ φύλλον αὐτὸ θὰ κυκλοφορήσῃ εἰς ὅλους τοὺς Ἀθηναίους καὶ τὰς Ἀθηναίας, ὡς χρυσᾶ κόλυβα τῆς ἱερωτέρας μνήμης.

Τὸ νεώτατον ἔργον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει τακτικώτατα ὡς ἀτμομηχανῆς ἐργαζομένης Θεατρικῆς Βιβλιοθήκης εἶναι ὁ *Γαλιλαῖος* τοῦ Γαετάνου Μοντικίνη, παρασταθεὶς καὶ ἐνταῦθα πρό τινων ἐτῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλεξιάδου, κατὰ μετὰφρασιν ἐπιτυχῆ τοῦ κ. Διονυσίου Π. Λάμπρου. Εἰς τὸν βουλόμενον ἢ διεύθυνσις στέλλει δωρεὰν κατάλογον τῶν ἄχρι τοῦδε ἐκδοθέντων ἔργων, ὅπου ἕκαστος δύναται κατ' ἐκλογὴν νὰ ζητήσῃ ὅ,τι θέλει.

Τὴν ἐσπέραν ταύτην ὥρα δὴ συνεδριάζοντος τοῦ Συλλόγου ὁ «Σωκράτης» ὁ κ. Κωνσταντῖνος Λουφοπούλος ὁμιλήσει περὶ «Γαμβέτα».

ΕΝ ΤΩ ΜΕΣΩ

τῶν ψαλμωδιῶν καὶ τῆς νηστείας τῶν εὐχῶν καὶ τῆς ἐγκρατείας ὁ εὐρωπαϊκὸς κόσμος ἐορτάζει τὸ μεσοσαράκοστο ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανοις, ἐν μασκαράταις καὶ χοροῖς. — Τὴν ἐορτὴν αὐτὴν ἡ κ. Φρίμ μᾶς ἀντικατέστησεν ἐφέτος ἐδῶ διὰ τῆς προχθεσινῆς τῆς ἐσπερίδος, εἰς ἣν συνέρρευσε πολυάριθμος καὶ ἐκλεκτὴ ἀθηναϊκὴ κοινωνία διὰ τὴν ἀκούσῃ τὴν ὀνομαστὴν καλλιτέχνιν τοῦ κυμβάλου.

Τὴν ἐνάτην ὥραν ἡ αἴθουσα τοῦ Ὑδείου ἦτο πεπληρωμένη ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἐν ᾧ διεκρίνετο πληθὺς καλλωνῶν.

Ἡ κ. Φρίμ ὑψηλὴ μάλλον, παχεῖα, στρογγυλοπρόσωπος, σοβαρά, ἀλλὰ καὶ χαρίεσσα ἐνεφανίσθη εἰς τὴν σκηνὴν χειροκροτουμένη, ἀμυδρῶς ὑποκλίνουσα καὶ ἐκάθισε παρὰ τὸ κλυδοκύμβαλον.

πκνταχοῦ αὕτη ἦτο τὸ ἀντικείμενον τῶν κολακειῶν καὶ τοῦ θαυμασμοῦ.

Ἀμέσως ἡ βαρόννη Δεσιμαίζ ἀφῆκε τοὺς Παρισίους ἀποχαιρετῶσα οὕτω διὰ πάντα τὸν κόσμον, τὰς διασκεδάσεις καὶ τὰς ἡδονὰς, καὶ ἀπεσύρθη εἰς Βωκούρ. Ἐκτοτε παρήλθον δέκα καὶ τέσσαρα ἔτη, ἐν δὲ τῷ μεταξύ τούτῳ ἄπαξ μόνον ἐπανῆλθεν εἰς Παρισίους. Ἡ αἰφνίδιος αὐτῆς ἀναχώρησις εἶχε μὲν προξενήσει ἐκπληξίν εἰς πάντας, δὲν παύσχοιεν ὅμως καὶ ἀφορμὴν εἰς μακρὰ σχόλια, καθόσον ἦτο γνωστὴ ἡ σκανδαλώδης διαγωγὴ τοῦ βαρόνου, ὅστις ἐγγαμος ἐξηκολούθει διάγων βίον ἀκόλαστον, δικτήρων χορεύτριαν τῆς τελευταίας τάξεως, ἥτις ἐπεδείκνυε κυνικῶς τὴν ἀναίσχυντον πολυτέλειάν της πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μάλιστα τῆς βαρόννης καὶ τῶν τέκνων της.

Προδήλιος ἡ κ. Δεσιμαίζ ἐθεώρει ἑαυτὴν προσβεβλημένην ἐν τῇ ἀξιοπρεπείᾳ ἑαυτῆς ὡς τε συζύγου καὶ μητρός. Ὑπέθεσαν τελευταῖον ὅτι ἀπαυδήσασα νὰ ὑποφέρῃ τσοσάτας ὕβρεις, ἐπῆλθε μεταξύ αὐτῆς καὶ τοῦ συζύγου της τρομερὰ τις σκηνὴ, ἧς ἕνεκα ρῆξις τις κατέστη ἀναπόφευκτος.

Τινὲς, οἱ φίλοι της, ἐλυπήθησαν αὐτὴν, ἄλλοι ἔκτειραν μόνον, μετὰ ταῦτα τὴν ἐλθισμόνησαν, μεταβιβάσαντες τὸν θαυμασμὸν εἰς ἄλλον νέον ἀστέρην.

Βεβαίως ἡ ἀξιοθρήνητος διαγωγὴ τοῦ συζύγου της ἐσήμαινε πολὺ, ὥστε νὰ λάβῃ αὕτη τὴν σοβαρὰν ἀπόφασιν τοῦ νὰ διαζευχθῇ αὐτὸν καὶ νὰ ἐξορίσῃ ἑαυτὴν ἐν τῷ κτήματι

τι ἐν Βωκούρ. Ὑπάρχουσι ὕβρεις, τὰς ὁποίας γυνὴ τις, μήτηρ μάλιστα οὖσα, δὲν δύναται νὰ συγχωρήσῃ· ὁ σύζυγος, ὅστις κατέστη ἄξιος τῆς περιφρονήσεως τῆς συζύγου του, δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς αὐτὴν τὴν ἀηδίαν.

Μολαταῦτα αὕτη δὲν ἐγκατέλιπεν αὐτὸν μόνον διότι σκληρῶς τὴν προσέβαλε καὶ τὴν ἐξύβρισε. Πλὴν τούτου, ἱκανῶς σπουδαίου, ὑπῆρχε καὶ ἄλλη αἰτία σοβαρωτάτη, περὶ ἧς οὐδεὶς οὐδὲν ἐγνώριζεν.

Ὑπῆρχε τρομερὸν τι ἀπόρρητον μεταξὺ τῶν δύο συζύγων, τὸ ὅποῖον βραδύτερον θ' ἀνακαλύψωμεν.

Μετὰ τὰς σκληρὰς δοκιμασίας, δι' ὧν ἡ βαρόννη διήλθεν, ἀφιερῶθη αὕτη εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῆς ἀξιολατρεῦτου θυγατρὸς της. Βεβαίως δὲ ἡγάπα ὡσαύτως καὶ τὸν υἱὸν της, ἀλλ' οὗτος μακρὰν αὐτῆς ἀνῆκεν εἰς τὸν σύζυγον, εἰς δὲν ἀφῆκε τοῦτον ἄκουσα καὶ οἰνεὶ καταναγκαστικῶς. Μόνον διὰ τῆς θυσίας ταύτης καὶ ὑπὸ τῶν ἔρον τοῦτον ἔτυχε αὕτη τῆς πλήρους ἐλευθερίας της.

— Λάβετε τὴν θυγατέρα σας, εἶπεν ὁ βαρόνος, καὶ ἐγὼ κρατῶ τὸν υἱὸν μου.

Ἡδύνατο μὲν αὕτη νὰ φανῇ ἀπαιτητικώτερα, ἀλλ' ὠφείλεν, ὅπως διεκδικήσῃ τὰ δίκαιά της, ν' ἀποκαλύψῃ τὸ πολὺκροτον ἀπόρρητον, νὰ διαρρήξῃ τὸν περικαλύπτοντα τὸ αἶσχος καὶ τὸ ἐγκλημα πέπλον. Ἀλλὰ κηδομένη τῆς τιμῆς τῶν τέκνων καὶ χάριν αὐτῶν ἀναγκασθεῖσα νὰ σιω-